

МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

№.....

8. VI ..... 1992 г.

СОФИЯ

ДО

КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

87

СТ А Н О В И Щ Е

на Дирекция по вероизповеданията
при Министерския съвет по
Конституционно дело № 11 от 1992 г.

ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ,

Законът за изповеданията съдържа текстове, които могат да бъдат възприети като антиконституционни, поради това, че ограничават религиозните и човешки права.

Такива са: чл.10, частично чл.12, чл.18 ал.2, чл.20, чл.21, чл.22 и чл.23.

Считаме, че чл.12 не нарушава основите на Конституцията, в частта, която предвижда санкция против духовните служители, които нарушават законите на страната и то по следните съображения:

Член 18 от Международният пакт за граждански и политически права, ратифициран от България, допуска ограничения на свободата на религиите, предвидени в местните закони, както и когато това е необходимо за протекция на безопасността, на реда и на общественото здраве, на морала или на основните права и свободи на другите.

През изтеклите десетилетия у нас беше прекъснато развитието на теорията и практиката, свързани с религиите и правния им статут. Това налага да се обърнем към международната практика и законодателства. Според последните статистически данни, в САЩ около 80 % от съдебните дела, в които страна е държавата, са свързани с нарушения на законите от страна на религиозните общности, които завършват с индивидуални санкции, а понякога и с лишаване от правоспособност.

Според нас, институциите на отстраняването на един духовен служител и на пълното или частично лишаване от граждански права или право за заемане на определена длъжност, са поставени на еднаква плоскост.

С оглед на това, считаме, че в посочената му част, чл.12 от ЗИ не може да бъде квалифициран като антиконституционен, но той изисква промяна на текста, което следва да се обсъди в рамките на проекта за новия Закон за изповеданията.

ДИРЕКТОР:
/Методи Спасов/